

განაჩენი
საქართველოს სახელით
შესავა— ნაწილი
ბოლნისის რაიონული სასამართლო

საქმე №1/345-19
ბოლნისი
(გამოძიების N031141218002)

6 ნოემბერი 2019 წელი

ქ.

მოსამართლე: თეა ლეონიძე
სხდომის მდივანი: ვერიკო ნინიაშვილი
სხდომის სახე: ღია

ბრალდების მხარე:
პროკურორი: ზაზა ცქვიტარია

დაცვის მხარე:
ადვოკატი: რიმა გურგულია

ბრალდებული: ა— ა—ი
მამის სახელი: რაფაილ
დაბადებული: 1-----ვა—
პირადი ნომერი: 2-----

მოქალაქეობა: საქართველოს მოქალაქე

განათლება: საშუალო

ოჯახური მდგომარეობა: დასაოჯახებელი

ნასამართლობა: ნასამართლობის არ მქონე

რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: ქ.მარნეული, სოფელი
ალგეთის მევენახეობის მეურნეობა

თარჯიმანი: სუსანა მარტიაშვილი

კვა—ფიკაცია: საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 118-ე მუხლის
პირველი ნაწილი.

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგინა:

1.1. 2018 წლის 13 დეკემბერს დაახლოებით 23:30 საათზე ქ. მარნეულში საკოლმეურნეო ბაზრის ტერიტორიაზე განლაგებულ ბენზოგასამართ სადგურ „მოილის“ მიმდებარე ურთიერთშელაპარაკების ნიადაგზე ა— ა—მა მუშტი დაარტყა სადგურის ოპერატორ რ— შ—თიძეს, რომელმაც მიიღო სხეულის ნაკლებად მძიმე ხარისხის დაზიანება, რაც დაკავშირებულია ჯანმრთელობის ხანგრძლივ მოშლასთან.

2. ქმედების სამართლებრივი აღწერა:

2.1. ჯანმრთელობის განზრახ ნაკლებად მძიმე დაზიანება, რაც სიცოცხლისათვის სახიფათო არ არის და არ გამოუწვევია ამ კოდექსის 117-ე მუხლით გათვა—სწინებული შედეგი, მაგრამ დაკავშირებულია ჯანმრთელობის ხანგრძლივ მოშლასთან.

უდავოდ ცნობილი სამედიცინო ექსპერტიზის N001807719 დასკვნის თანამხად წარმოდგენილი სამედიცინო საბუთების მონაცემებით რ— ი შ—თიძე 13.12.2018 წელს მიღებულ ტრავმასთან დაკავშირებით სტაციონარულად მკურანლობდა 13.12.2018 წლიდან 18.12.2018 წლამდე და დაუდგინდა: ყვრიმა—ს და ზედა ყბის ძვლების მოტეხილობა; თავის ტვინის შერყევა; ცხვირის ძვლის მოტეხილობა; ცხვირის და მარცხენა თვალბუდის კანქვეშა სისხლჩაქცევა, ცხვირზე ნაჭდევი. დაზიანებები განვითარებულია რაიმე მკვრივი ბლავი საგნის მოქმედებით, მიეკუთნება ნაკლებად მძიმე ხარისხის ჯანმრთელობის ხანგრძლივი მოშლის გამო. ხანდაზმულობით არ ეწინააღმდეგება წინასწარ ცნობებში მითითებულ თარიღს.

ასევე უდავოდ ცნობილი მტკიცებულებებით: დაზარალებული რ— ი შ—თიძის გამკითხვის ოქმით, მოწმეების დ— ბ—ძის, ს— რ—ას გამოკითხვის ოქმებით და 2018 წლის 19 დეკემბრის ამოცნობის ოქმით, დგინდება რომ ა— ა—მა რ— შ—თიძეს დაარტყა მუშტი, რითიც მან მიიღო სხეულის ნაკლებად მძიმე დაზიანება, ჯანმრთელობის ხანგრძლივი მოშლით.

საქმის არსებითი განხილვისას ბრალდებულმა ა— ა—მა წარდგენილ ბრალდებაში თავი სრულად ცნო დამნაშავედ.

3. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

3.1. სასამართლო სხდომაზე მტკიცებულებები არ გამოკვლეულა ვინაიდან ისინი მხარეებს არ გაუხდიათ სადავოდ და საქართველოს სსკ-ის 73-ე მუხლის პირველი ნაწილის "დ" პუნქტის თანახმად, მათ მიენიჭათ პრეიუდიციული მნიშვნელობა. ამდენად, სასამართლოს დასკვნა ა— ა—ის მიერ დანაშაულის

ჩადენის შესახებ, გარდა ბრალდებულ ა— ა-----ის აღიარებისა, ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე შეკრებილ გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობას, კერძოდ: დაზარალებული რ-----ი შ----თიძის გამკითხვის ოქმი, მოწმეების დ----- ბ-----ძის, ს----- რ-----ას გამოკითხვის ოქმები, 2018 წლის 19 დეკემბრის ამოცნობის ოქმი და სამედიცინო ექსპერტიზის N001807719 დასკვნა.

სასამართლო სხდომაზე არ მომხდარა ა— ა-----ის სისხლის სამართლის საქმეში არსებული მტკიცებულებების გამოკვლევა, რადგანაც მხარეთა მიერ არ გამხდარა ზემოაღნიშნული მტკიცებულებებით დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებები სადავო. სასამართლომ მოახდინა მხოლოდ მათი შეფასება. მტკიცებულებათა შეფასება მეტად რთული პროცესია. ამ დროს ხდება როგორც ფსიქოლოგიური, ასევე ლოგიკისა და სამართლებრივი კრიტერიუმების მეშვეობით მოსამართლის მიერ აღქმული ინფორმაციის გადამუშავება, გაანა—ზება. სწორედ ამ პროცესის შედეგად სასამართლოს გამოაქვს მნიშვნელოვანი დასკვნები მტკიცებულებებში ფიქსირებული ინფორმაციის სხვა მტკიცებულებებთან, აგრეთვე არსებულ რეალობასთან შესაბამისობის თაობაზე. დასკვნები კი უშუალოდ აისახება იმ დადგენილი ფაქტობრივი გარემოებების სახით, რომლებიც საფუძვლად ედება გადაწყვეტილების მიღებას.

ზემოაღნიშნულიდან გამომდინარე, სასამართლოს მიერ გაკეთებული დასკვნა ყა—ბდება არა მხოლოდ მტკიცებულებათა შეჯერებით, არამედ შეჯერებული ინფორმაციის შეფასებით არსებულ რეალობასთან მიმართებით.

4. სამართლებრივი შეფასება:

4.1 სასამართლომ განიხილა რა სისხლის სამართლის საქმე, შეაფასა ბრალდების მხარის მიერ წარმოდგენილი ყველა მტკიცებულება საქმესთან მათი რელევანტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით და დამტკიცებულად მიიჩნია, ა— ა-----ის მიერ ინკრიმინირებული დანაშაულის ჩადენა.

4.2. საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსის 82-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, „გამამტყუნებელი განაჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთანხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“.

4.3. საქმეზე არსებული მტკიცებულებათა ერთობლიობა, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტანდარტით ადასტურებს, რომ ა— ა-----მა, რ----- შ----თიძის მიმართ განხორციელებული ქმედებით ჩაიდინა დანაშაული, რაც გათვალისწინებულია საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 118-ე მუხლის პირველი ნაწილით, რის გამოც იგი ამ კვა—ფიკაციით უნდა იქნეს ცნობილი დამნაშავედ.

5. სასჯელისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

5.1. სასამართლო სასჯელის დანიშვნისას ითვა—სწინებს დანაშაულის ჩადენის მოტივსა და მიზანს, ქმედებაში გამოვლენილ მართლსაწინააღმდეგო ნებას, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათსა და ზომას, ქმედების განხორციელების სახეს, ხერხსა და მართლსაწინააღმდეგო შედეგს, ასევე ბრალდებულის პიროვნებას.

5.2. გამამტყუნებელი განაჩენი ნიშნავს სასამართლოს მიერ დანაშაულისა და დამნაშავის შეფასებას. სასჯელი კი არის კანონის რეაქცია ჩადენილ დანაშაულზე, შესაბამისად, იგი ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში უნდა იყოს ინდივიდუალური და ადექვატური, და მას უნდა გააჩნდეს მკაცრად პერსონალური ხასიათი.

სასამართლო ითვა—სწინებს რომ ა— ა----ი შერიგებულია დაზარალებულებთან, რომელსაც პრეტენზია არ გააჩნია ბრალდებულის მიმართ. ა— ა----ი აღიარებს და ინანიებს დანაშაულს.

5.3. ბრალდებულის რესოცია—ზაციისათვის, სასჯელის აუცილებლობისა და პროპორციულობის პრინციპიდან გამომდინარე, ასევე ზოგადი და კერძო პრევენციის მიზნებისათვის, შემამსუბუქებელი გარემოებების გათვა—სწინებით ა— ა----ს საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 118-ე მუხლის პირველი ნაწილით უნდა განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1(ერთი) წლის ვადით, ხოლო იმის გათვა—სწინებით, რომ ბრალდებული არაა ნასამართლევნი და აღიარებს დანაშაულს, სასამართლოს მიაჩნია, რომ არსებობს მის მიმართ საქართველოს სსკ-ის 63-ე მუხლის მე-3 ნაწილით გათვა—სწინებული პირობითი მსჯავრის დანიშვნის საფუძველი. შესაბამისად, ა— ა----ს თავისუფლების აღკვეთა 1(ერთი) წლის ვადით უნდა ჩაეთვალოს პირობითად და გამოსაცდელ ვადად საქართველოს სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძველზე დაუდგინდეს 1(ერთი) წელი.

სასამართლო მიიჩნევს, რომ აღნიშნული სასჯელი სრულად უზრუნველყოფს სასჯელის მიზნის განხორციელებას, კერძოდ - სამართლიანობის აღდგენას, ახა— დანაშაულის თავიდან აცილებასა და დამნაშავის რესოცია—ზაციას.

ს ა რ ე ზ ო ლ უ ც ი ო ნ ა წ ი ლ ი :

სასამართლომ იხელმძღვანელა რა საქართველოს სსსკ-ის 255-ე, 258-260-ე, 269-ე, 271-274-ე, 277-ე, 279-ე, 292-293-ე მუხლებით და

დ ა ა დ გ ი ნ ა :

ა— ა----ი ცნობილი იქნეს დამნაშავედ საქართველოს სისხლის სამართლის კოდექსის 118-ე პირველი ნაწილით გათვა—სწინებული დანაშაულის

ჩადენისათვის და სასჯელის სახედ და ზომად განესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1(ერთი) წლის ვადით, რაც საქართველოს სსკ-ის 63-64 მუხლების შესაბამისად ჩაეთვალოს პირობითად და გამოსაცდელ ვადად დაუდგინდეს 1(ერთი) წელი.

საქართველოს სსკ-ის 66-ე მუხლის საფუძველზე პირობით მსჯავრდებულის - **ა— ა—-ის** - ყოფაქცევაზე კონტროლი დაევალოს პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებელი ადგილის მიხედვით.

ა— ა—-ის მიმართ შეფარდებული აღკვეთის ღონისძიება გირაო გაუქმდეს.

განაჩენი კანონიერ ძალაშია გამოცხადებისთანავე და ექვემდებარება დაუყოვნებლივ აღსრულებას.

განაჩენი ბრალდების მხარის და მსჯავრდებულის მიერ შეიძლება გასაჩივრდეს განაჩენის გამოცხადებიდან ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპელაციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში, ბოლნისის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე:

თეა ლეონიძე